tuntud Hiugemäe nime all ja mille nõlvad, kohati nähtavasti kaevatud, õige suuri kaldenurki (jõe oru poole üle 30°) esitavad. Mägi kannab tihedat segametsa, milles leidub väga mitmesuguseid puuliike, sest hilisema ajani tarvitati mäge mõisnikkude (krahv Mannteuffelite) matusepaigaks.

Suure-Rõngu mõisast mõnisada sammu põhja pool asub Vallimägi, ligi 0.5 km pikkune kaarjas seljak, mis sihi (kirde-edela) ja koosseisu järele otsustades arvatavasti marginaalsete ooside hulka kuulub. Paar kilomeetrit loode poole esinevad Rannu kihelkonnas samalaadilised moodustused.

Rõngu kirikust lõuna ja ida pool valitsevad kühmad, sünnitades kinklise moreenmaastiku, mis muutub ühetoonilisemaks põhja- ja

E. Witoff'i foto.

117. joon. Vähe lainjas Rõngu maastik Põhu jõe ääres.

läänesihis, ühinedes esimeses sandurialaga ja teises Virtsjärve madalikuga (117. joon.). Selle kingustiku jagab kaheks, põhja- ja lõunapoolseks osaks, umbes 200 m laiune Laose-Purtsi org.

Põhjaosas, alates kirikust, suureneb absoluutne kõrgus lõunasuunas, kuni ta Ameti- ehk Nüsiku mäel Pedaste külas Laisa talu juures 118 m:ni ulatub, s. o. 34 m:t Rõngu kiriku ümbrusest kõrgemale. Absoluutselt kõige kõrgem (130 m) kirjeldatavas piirkonnas on Kogre- ehk Iharmägi, kuppelkink Kogre talu juures. Kinkude suhteline kõrgus ei ulatu kuskil üle 18 m. Mehistemägi Hansu ja Ivaski talu vahel ja Koastemägi Mikani talu juures tõusevad 14 m üle jalal olevate lohkude põhja, niisama Pihlamägi Saare talu piires ja kõrgem kühm vana männi ja kiviristiga Hansu talu maal; ainult Kogre mägi ulatub 18 m:ni kõrguseni.